

„Otec byl žižkovský vlastenec,“ říká Jana Seifertová-Plichtová

29.08.2016

Dne 19. září proběhne slavnostní odhalení památníku Jaroslava Seiferta v křížení ulic Chelčického, Táboritská a Seifertova. Téhož dne připojí svůj podpis do Knihy cti dcera básníka a nositele Nobelovy ceny za literaturu Jana Seifertová-Plichtová. Paní Seifertová zavzpomínala na svého otce, který měl až do posledního okamžiku k Žižkovu vřelý vztah.

Jaký byl vztah vašeho otce k Žižkovu?

Seifertovi bydleli na Žižkově v několika domech – v Bořivojově a Jeronýmově ulici. Za tu dobu se Žižkov změnil tak, že by ho otec nepoznal. Kdyby ale ještě žil, vzpomínal by na něj s láskou. Celá jeho poezie je založená na vzpomínání. Stále se vracel do minulosti, ke svému mládí na Žižkově. Byl to žižkovský vlastenec.

Jak se stavíte k Žižkovu vy?

Mě Žižkov vlastně minul. Přestože jsem se narodila v roce 1931, za domov považuji náš dům v ulici U Ladronky, kde bydlíme od 15. června 1938. Tam ho také často navštěvovali přátelé. Hodně si rozuměl například s literárním historikem Václavem Černým.

Vracel se pak na Žižkov?

Otec pečlivě sledoval, jak se čtvrt mění. Angažoval se také za záchranu starých domů, které měly přijít ke zbourání. To drastické bourání se kvůli němu zastavilo. Nevím, co by ze starého Žižkova nakonec zbylo. Obyvatelé pavlačových domů to na druhou stranu neměli lehké. Na jednom patře měly tři rodiny jeden

záchod, koupelna žádná nebyla. Otec vzpomínal, jak se koupali jednou za týden v kuchyni v neckách, vodu ohřívali na kachlíkových kamnech. Všichni spali v jednom pokoji, rodiče na postelích, děti na matracích.

Jaké to bylo, být dcerou známého básníka v hodinách literatury?

Veliké rozdílly se nedělaly. Když se ale měl probírat můj otec, dostala jsem za úkol připravit si celou hodinu o něm sama. Z toho jsem radost neměla. Paní učitelce zřejmě nebylo příjemné vykládat něco před dcerou Jaroslava Seiferta, a tak jsem musela jeho dílo nastudovat z odborné literatury a hovořit i o jednotlivých sbírkách. A budete se divit, otec mi s tím referátem nikdy nepomohl. (smích)

Jana Seifertová-Plichtová (nar. 1931) je dcera národního umělce, spisovatele, básníka a novináře Jaroslava Seiferta. Vystudovala romanistiku a byla překladatelkou z francouzštiny. V roce 1984 převzala v zastoupení za nemocného otce Nobelovu cenu za literaturu z rukou krále Karla Gustava IV. Domov svých rodičů - vilu u Ladronky - se snaží uchovat v pietní atmosféře a v autentickém stavu. V roce 2015 se stala členkou Nadačního fondu Jaroslava Seiferta, který si vzal za cíl vybudovat na Žižkově památník vzdávající hold klasikovi české literatury.

Text: Martin Hošna